

ת"פ (תל אביב) 61604-06-24 - מדינת ישראל נ' יוהנס טקלמריאם

ת"פ (תל-אביב-יפו) 61604-06-24 - מדינת ישראל נ' יוהנס טקלמריאם מחוזי תל-אביב-יפו

ת"פ (תל-אביב-יפו) 61604-06-24

מדינת ישראל

נגד

יוהנס טקלמריאם

על-ידי ב"כ עו"ד רוני יאיר

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו - יפו

[05.11.2024]

לפני כבוד השופט שמואל מלמד

על-ידי ב"כ עו"ד

גזר דין

1. ביום 24.9.24 הגיעו הצדדים להסדר טיעון לפיו כתב האישום תוקן, הנאשם הודה והורשע. הוצהר כי אין הסדר לעניין העונש.

על יסוד הודאת הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן הורשע בעבירות הבאות: שוד בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין תשל"ז-1977; סחיטה באיומים, עבירה לפי סעיף 428 רישא לחוק העונשין ו- ניסיון סחיטה בכוח, עבירה לפי סעיף 427(א) לחוק העונשין.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן ביום 17.06.24 בשעה 12:25 לערך, הלך א.א. (להלן: "א.א.") ברחוב גואל 3 בתל אביב או בסמוך לכך, ודיבר בטלפון הנייד שלו. מיד ובסמוך לכך חטף הנאשם את הטלפון מידו של א.א., איפר על א.א. סיגריה ואיים עליו בפגיעה שלא כדין בגופו באומרו "היום אתה מת אני אדקור אותך", וזאת בכוונה להפחידו או להקניטו. במקביל הוציא הנאשם סכין מתחתוניו, החזיק אותה בידו ותפס את א.א. מהחולצה תוך שגרר אותו לאורך הרחוב. משהצליח א.א. להיחלץ מאחיזתו של הנאשם, ברח לתוך חנות אופניים סמוכה והתחבא בה בהמשך אותו היום בשעה 13:20 לערך, ירד מ.ג. (להלן: "מ.ג.") מהאוטובוס בתחנה בין רחוב ההגנה 60 לרחוב ההגנה 70, בצמוד לרחוב הגואל בתל אביב או בסמוך לכך (להלן: "התחנה או המקום"). ובעת שירד בתחנה עצר הנאשם את מ.ג., כשבידו הימנית סכין ודרש ממ.ג. את הטלפון הנייד שלו. בשל חששו נתן מ.ג. לנאשם את הטלפון הנייד. הנאשם הסתכל למ.ג. ביישמו "whatsapp", סגר את הטלפון ואמר למ.ג. לעוף מהמקום. מחששו מהנאשם התרחק מ.ג. מהמקום והתקשר למשטרה. בהמשך אותו היום, בשעה 13:39 לערך, רכב ד.ק. על אופניו על הכביש ברחוב ההגנה בתל אביב. באותה העת ירד הנאשם אל הכביש, עצר את ד.ק. בנסיעתו ודרש מד.ק. את הטלפון הנייד שלו. בתגובה לבקשת הנאשם, שאל ד.ק. את הנאשם מה קרה? ואילו הנאשם ביקש מד.ק. לגשת למדרכה וחזר על דרישתו לטלפון הנייד שלו, משסרב ד.ק. להביא לנאשם את הטלפון הנייד שלו, המשיך הנאשם בדרישתו, שלף סכין מכיסו ולקח מד.ק. את הטלפון בכוח ועיין בטלפון.

מיד ובסמוך לכך, הגיע השוטר אסייה אברה ועצר את הנאשם באופן שמנע ממנו לקחת את הטלפון מד.ק. בעת מעצרו החזיק הנאשם במכנסיו סכין בעלת להב של 10 ס"מ וגז פלפל.

במעשיו המתוארים לעיל, שדד הנאשם את א.א. וסחט באיומים שהביאו לכדי מעשה את מ.ג., וניסה לסחוט בכוח את ד.ק., כשהוא מזויין במכשיר שיש בו כדי לסכן אותם או לפגוע בהם.

3. ב"כ המאשימה, עו"ד לילך כץ, טענה לעונש, וצינה כי התיקון שנעשה בכתב האישום הינו חריג ועדיין, כשמקרבים מבט לנסיבות כתב האישום, למדים על אירוע אחד כלפי שלושה מתלוננים שונים, שהתרחש באותו היום, בפער של דקות, כאשר הפגיעה של הנאשם במתלוננים, הינה פגיעה בביטחון האישי, בזכות הקניין שלהם. פירטה הפרקליטה אודות הפגיעה בכל מתלונן בנפרד וכי הטלפונים הניידים לא הוחזרו למתלוננים.

עוד טענה כי בתיקים של שוד בנסיבות מחמירות, המאשימה עותרת למתחם של 30 - 60 חודשי מאסר וכן לטענתה לא ניתן להתעלם משני מתלוננים נוספים, שהעבירה כלפיהם מחייבת החמרת המתחם, והציעה לקבוע מתחם כולל אחד, הנע בין 40 חודשי מאסר ל- 60 חודשי מאסר. טענה כי המתחם לו עתרה מביא לידי ביטוי את קיומם של שלושת המעשים במסגרת אירוע אחד, השימוש בסכין, בכל המעשים כולם.

כמו כן, הגישה אסופת פסיקה וטענה כי הנאשם נעדר עבר פלילי ולכן ביקשה למקמו ברף התחתון, להשית עליו עונש שלא יפחת מ- 40 חודשי מאסר, מאסר על-תנאי ופיצוי למתלוננים כולם, כאשר לא ניזוקו בגוף אך נגנב מהם הטלפון הנייד.

4. ב"כ הנאשם, עו"ד רוני יאיר, טען כי הפסיקה שהוגשה בפני בית משפט דנה בנאשמים עם עבר פלילי, והעבירה עם רכיבים חמורים הרבה יותר, ולא דומה לענייננו. עוד הוסיף כי כתב האישום כולל שלושה אירועים שהתרחשו בטווח זמן של שעה, בצהריי היום ברחוב, כשבשלושתם ניגש הנאשם אל המתלוננים, דרש מהם את הטלפון הנייד שלהם כדי לבדוק לאיזה קבוצה פוליטית הם משתייכים, לטענתו זו הייתה מטרתו של הנאשם ולא נטילת הרכוש. לטענתו, באירוע השלישי הנאשם לא נטל את הטלפון והאירוע הסתיים בעבירת ניסיון בלבד. ב"כ הנאשם ציין כי הנאשם הודה בכתב האישום המתוקן, והתקבלו חלק מטענותיו לעניין הראיות. לדבריו, מדובר בכמה עבירות המהוות אירוע אחד.

ב"כ הנאשם טען כי העבירות בהן הורשע הנאשם הן עבירות שוד, סחיטה באיומים וניסיון סחיטה, אך מכתב האישום עולה לטענתו כי מעשיו מצויים ברף הנמוך של העבירות, מידת הפגיעה בערכים המוגנים נמוכה. טען כי השימוש בסכין היה לצרכי הגנה בלבד ולא נעשה בה שימוש בפועל, בשום שלב. טען כי המילה 'גורר' הינה טיפה מוגזמת. שכן לטענתו הנאשם מחזיק בידו של המתלונן והם הולכים. בשני המקרים הנוספים לא היה שום מגע פיזי בין הצדדים.

ב"כ הנאשם טען כי בשלושת המקרים ברור כי הנאשם לא התכוון בשום שלב לעשות שימוש בסכין.

באשר למדיניות הענישה טען כי בעבירות המדוברות - המדיניות מגוונת בשל אופי שונה של העבירות ומידת חומרתן, והתייחס לפסיקה השונה.

על כן, סבר כי המתחם בענייננו צריך לנוע בין חודשי מאסר ל- 17 חודשי מאסר, תוך שהתייחס לנסיבותיו האישיות של הנאשם.

דין

5. הנאשם ביצע את העבירות על רקע אידאולוגי של השתייכות קבוצתית. על מנת לזהות את ה"אויב" ההשתייכות של אנשים מסוימים לקבוצה הנגדית. בחר הנאשם לבדוק את הטלפונים שלהם. כיוון שאדם האוחז טלפון אינו מתנדב להציג את תוכנו לאחר שהוא אינו מכיר. בחר הנאשם להתנהל בצורה אלימה וכוחנית תוך שימוש בסכין, לצורך עיון בטלפון הנייד של עוברי דרך. זהו סיפור המעשה ומכאן נגזרת הפגיעה בערכים המוגנים של פגיעה בביטחון הציבור והטלת מורה עליו בדרך של התנהגות אלימה. לגבי הפגיעה בהיבט הקנייני של גניבת הטלפונים, אני סבור כי מידת הפגיעה בערך מוגן זה היא אינה ברמה גבוהה בהתייחס לכך שמטרת העבירה הייתה לעיין בטלפונים הניידים ולכן הפגיעה העיקרית בערך המוגן במקרה זה היא בפרטיות מחזיקי הטלפון. הפגיעה בפרטיות במעשי הנאשם היא ברמת חומרה גבוהה מאד, כאשר במיוחד יש להידרש לעובדה כי הנאשם ניסה לאתר ולצוד אנשים מהקבוצה האידאולוגית הנוגדת דעותיו ובדרך זו אף לפגוע בהם.

6. מדיניות הענישה בעבירות השוד שביצע הנאשם מתייחס בדרך כלל לעבירות שמבוצעות לצורך תועלת כלכלית במקרה הנוכחי מדובר בעבירת שוד בנסיבות מחמירות שמטרתה פגיעה בפרטיות עוברי הדרך וסחיטתם באיומים. ע"פ 2031/23 בסטי נ' מדינת ישראל (28.2.2024) - המערער הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירת שוד בנסיבות מחמירות, חבלה חמורה בנסיבות מחמירות והחזקת סכין שלא למטרה כשרה. בכך שביום 15.3.2022, הלך המערער ברחוב בעיר חיפה יחד עם נאשמת נוספת, כאשר המערער נשא על גופו סכין. הנאשמים ראו את המתלון, יליד 1982, הולך באותו רחוב לבדו ובידו טלפון נייד, והחליטו לשדוד אותו. המערער תקף את המתלון באגרופים, וניסה למשוך את הטלפון הנייד שהחזיק בידו. המתלון התנגד ואחז בטלפון בחוזקה, ובאותה עת הנאשמת עודדה את המערער. אז, המערער עיקם בכוח את ידו של המתלון, והמתלון נפל ארצה. בעוד המתלון שרוע על הקרקע, המערער בעט בידו, ובהמשך איים עליו באמצעות הסכין שנשא ודרש שילך מהמקום. הנאשמים נמלטו לרחוב אחר כשהטלפון של המתלון בידם, והמתלון רדף אחריהם וביקש שיחזירו לו את הטלפון. המערער, שרצה להרתיע את המתלון מלהמשיך ללכת בעקבותיהם, הסתובב והשליך אבנים על המתלון. כתוצאה ממעשי הנאשמים נגרם למתלון שבר באגודל יד שמאל וחבלה בשפתיים. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 4 ל- 7 שנות מאסר וגזר על הנאשם 5 שנות מאסר. בית המשפט העליון דחה את הערעור על העונש. ע"פ 2684/22 עמרם נ' מדינת ישראל (16.1.2023) - המערער הורשע על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירות של שוד בנסיבות מחמירות, תקיפת חסר ישע הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ואיומים כלפי שוטרים, וכן בעבירות של החזקת סם מסוכן לצריכה עצמית ובעבירת איומים כלפי אחותו ואחייו (בתיק צירוף). עבירת השוד ותקיפת חסר ישע בוצעו כלפי אישה בת 62 עם מוגבלות שכלית ונפשית. בגין כלל העבירות גזר עליו בית המשפט המחוזי 66 חודשי מאסר בפועל וכן הפעיל מאסר על תנאי חופף באופן חלקי כך שסך הכל הוטלו עליו 70 חודשי מאסר. בית המשפט העליון דחה את ערעורו על העונש וכן את ערעורה של המדינה.

ע"פ 3623/21 חסן אבו עאנם נ' מדינת ישראל (04.11.21) המערער הורשע על פי עובדות כתב האישום המתוקן, המערער פנה למתלונן וביקש ממנו להשתמש במכשיר הסלולרי שלו לצורך ביצוע שיחה. המתלונן הסכים ומסר למערער את הטל"ס. המתלונן ביקש מהמערער שישב לו את הטל"ס בטענה כי הינו שוטר, אך המערער סירב ואיים עליו בפגיעה שלא כדין בגופו באומרו: "אתה שוטר, רק על זה אני צריך להרוג אותך". המערער נטל בידו אבן, הניפה מעלה, ודרש מהמתלונן את כל שבכיסיו. המתלונן הוציא מכיסיו את ארנקו ומסרו למערער. לאחר מכן המערער איים שוב על המתלונן באומרו: "כדי שאני לא אפרק לך את הראש עם הסלע אתה תעשה מה שאני אומר לך", ואז ערך חיפוש בכיסיו של המתלונן, תוך שהוא ממשיך להחזיק את האבן. בהמשך, המערער דרש מהמתלונן ללכת מהמקום, תוך שאיים עליו באומרו: "יש לך 3 שניות ואם אתה פותח את הפה או מסתובב אני מפוצץ לך את הראש." בנוסף הורשע המערער בעבירות שוד והפרת הוראה חוקית ועבירת גניבה במסגרת בקשתו לצירוף שני תיקים. בית המשפט קבע מתחם ענישה שנע בין 20 ל-50 חודשים לגבי שני אירועי השוד. בהתחשב בהפעלת מע"ת והתיק המצורף הנוסף העונש אינו רלוונטי במקרה זה.

ע"פ 4761/20 עתאמנה נ' מדינת ישראל (16.11.2020) - המערער הורשע, על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירה של שוד בנסיבות מחמירות לפי סעיף 402(ב), בכך שהוא ונאשם נוסף שהו בתל אביב בסביבות השעה חצות כשבידיהם שני מכלי גז פלפל, ניגשו למתלוננת שחלפה על פניהם, תקפו אותה באמצעות ריסוס פניה בגז פלפל, ונאשם 1 ניסה לחטוף את תיק היד בו אחזקה ובכך גרם לנפילתה ארצה. בעודה שרועה על הקרקע, חטף ממנה הנאשם 1 את התיק בכוח בו היו 16,860 ₪, צמידי זהב, טבעות זהב, שרשרת זהב משובצת יהלומים, ומסמכים לרבות תעודת זהות. כתוצאה מהמעשים סבלה המתלוננת מאודם בעיניה ובפניה וכן נפצעה בכף ידה ובשתי הברכיים. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה שנע בין 20 ל-40 חודשי מאסר בפועל והשית על נאשם 1 עונש של 26 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים; ועל המערער עונש של 33 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. המערער הגיש ערעור על חומרת העונש אולם בהמלצת בית המשפט העליון חזר בו מהערעור.

ע"פ 8271/17 מדינת ישראל נ' אבו גליון (30.1.2018) - המערער הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של קשירת קשר ושוד בנסיבות מחמירות, בכך ביצע יחד עם אחר שוד מכשירי טלפון ניידים משני צעירים, תוך שהצטיידו באקדח סטאר ובעוד חפץ דמוי אקדח, ואף ירו יריות באוויר במהלך השוד. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 15 ל-40 חודשי מאסר, והטיל על המערער 23 חודשי מאסר בפועל. ערעור על קולת העונש התקבל בבית המשפט העליון, כך שהעונש הוחמר והושטו על המערער 31 חודשי מאסר בפועל.

7. בהתאם לסעיף 40 ג(א) לחוק העונשין התשל"ז - 1977, בית המשפט יקבע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעיקרון המנחה, ולשם כך יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. במקרה הנוכחי כפי שכבר תיארת העבירה בוצעה על רקע אידאולוגי. כאשר עיקר הפגיעה גלומה בעבירות הסחיטה בהן הורשע הנאשם. במובן זה הפגיעה בערך המוגן היא קשה וחמורה. יחד עם זאת המדינה בחרה להאשים את הנאשם גם בעבירת השוד והנאשם הורשע בעבירה זו. עבירת השוד כוללת רכיבים של אלימות ורכוש אולם הפגיעה בערך המוגן בעניין הרכוש היא ברמה נמוכה בהתייחס למטרות ביצוע העבירה. הצדדים לא חלקו כי מעשיו של הנאשם וריבוי העבירות התכנסו לכדי אירוע אחד כאמור בסעיף 40 ג(א) לחוק העונשין התשל"ז - 1977. בנסיבות אלו יקבע מתחם אחד לאירוע האמור בכתב האישום. בהתחשב בחומרת העבירות, הסיבות לביצוען ומידת הפגיעה בערך המוגן, השימוש בסכין בביצוע העבירה, תכיפות ביצוע העבירה, העובדה כי בסופו של יום לא היו נפגעים בגוף למרות פוטנציאל ההתלקחות של ביצוע העבירה. סבורני כי מתחם העונש ההולם בגין האירוע הוא 24-48 חודשי מאסר.

8. כתב האישום בסעיף 5 מתייחס לעיון הנאשם בטלפון הנייד של המתלונן מ.ג. בנוסף, הצדדים התייחסו בטיעוניהם לעונש לעובדה כי המניע לביצוע העבירה היה רצונו של הנאשם לאתר אנשים מהקבוצה לה הוא מתנגד. בית משפט זה חשף מזו תקופה למאבק שמתקיים בין שתי קבוצות בעיר תל אביב, של אזרחים אריתריאים. מתנגדי המשטר הקיים כעת באריתריאה לבין אלו התומכים בו. המאבק בין הקבוצות יצר מתיחות המתורגמת לאלימות ולעיתים אף קשה שהסתיימה בתוצאות איומות. הנאשם במקרה הנוכחי לקח חלק במאבק זה, בדרך של לנסות לאתר את חברי הקבוצה היריבה. הדרך בה הוא ניסה לאתר אותם הייתה בדרך אלימה שאף הביאה לפגיעה קשה בפרטיותם תוך עיון במכשיר הטלפון שלהם. בכך יש חומרה רבה שיש להלום אותה בענישה שתוטל על הנאשם. נטען במסגרת הטיעון לעונש כי הנאשם היה חלק מקבוצה פוליטית שגם כנגדה הופעלה אלימות ע"י הקבוצה שמנגד. אין בדעתי לקבל טענה זו כטענת הגנה או כטענה שיש בה להקל בעונשו של הנאשם בהתחשב שהפתרון לפגיעה בקבוצה אליה משתייך הנאשם אינה הצטרפות לביצוע עבירות אלימות, אלא נקיטת אמצעים מרסנים והימנעות מביצוע עבירות, לא יינתן משקל לקולה לטענת הפגיעה בקבוצה אליה משתייך הנאשם.

בנוסף, לא ניתן להתעלם מהעובדה כי הנאשם עשה שימוש בסכין עת ביקש להשיג את מבוקשו הטלפון הסלולרי של קורבן העבירה. לא מדובר בהחזקת סכין שלא כדין, אלא הסכין שימש לצורך ביצוע עבירת השוד והסחיטה שביצע הנאשם עת הטיל מורתו על קורבנות העבירה. גם נתון זה מהווה לחומרת מעשי הנאשם. אכן צודק הסנגור כי הסכין לא שימשה ולא גרמה לתוצאה של פגיעה בגופו של אדם, אולם היה לה תפקיד משמעותי בהטלת המורה על המתלוננים. לכן העובדה כי הנאשם לא עשה בה שימוש לצורך פגיעה פיזית אינה יכולה לעמוד לזכותו.

9. נסיבותיו האישיות של הנאשם פורטו בצורה מצומצמת מאד. הנאשם - יליד 1989, נמצא בישראל במעמד פליט, לאחר שנמלט מאריתריאה בשנת 2012. לדברי ב"כ הנאשם הוא עבד עד למעצרו במסעדה, בעבודות זמניות, פרנסתו הייתה קשה. לדבריו הנאשם מהווה עמוד התווך במשפחה שנותרה באריתריאה, עת הוא שולח לה כספים לצורך קיומה. מאסרו יקטע יכולתו לסייע בידי המשפחה. לדברי הסנגור האירועים המתוארים בכתב האישום כולם התרחשו בפרק זמן של שעה, ואינם מאפיינים את הנאשם. הוא נעדר עבר פלילי. הנאשם מביע חרטה, מבין את הפסול שבמעשה עת והשלכות מעשיו. הנאשם הודה וחסך בצורך בשמיעת המתלוננים, נטל אחריות על מעשיו, חסך בזמן שיפוטי, כל אלה יש צורך לזקוף לזכותו ולהביא שיקולים אלה לקולה. בנוסף יש לקחת בחשבון את העובדה כי מאסר במצבו של הנאשם הוא קשה יותר בהעדר שפה ותמיכה משפחתית גרעינית. המאשימה עתרה לרף תחתון של מתחם הענישה של 40 חודשי מאסר ועתרה למקם את מעשיו ברף התחתון של מתחם הענישה בשל נסיבותיו האישיות, זאת מתוך הבנה כי רף מעשיו של הנאשם בעבירות אותן ביצע אינו נושא רף חומרה גבוהה.

10. בהינתן המתחם האמור, יש לגזור את עונשו של הנאשם תוך שקילת המתחם ותוך התחשבות בנסיבות המשליכות על קביעת העונש המתאים, כאשר בעניינו יש ליתן משקל להלימה בגזירת העונש לביצוע העבירה ע"י הנאשם; נסיבות ביצוע העבירה וחומרתה; מידת הפגיעה בערך המוגן; גילו הנאשם; מעמדו הארעי של הנאשם בארץ וקשיי המאסר בשל נסיבותיו האישיות; הנסיבות עליהן עמדו הצדדים בטיעוניהם; הודאתו המצביעה על נטילת אחריות; היותו נעדר עבר פלילי.
11. לאחר ששמעתי את הצדדים בהתחשב בטיעוניהם, על-פי כל השיקולים הצריכים לגזר הדין אני קובע כי אלה העונשים שאני משית על הנאשם:
- א. 30 חודשי מאסר לריצוי בפועל החל מיום מעצרו - 17.6.24.
- ב. 9 חודשי מאסר אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו עבירת אלימות מסוג כלשהו.
- ג. קנס בסך 1,000 ₪ אשר ישולם עד יום 1.6.25 או 10 ימי מאסר תמורתו.
- ד. אני מחייב את הנאשם לשלם למתלוננים (עדי תביעה 1, 2 ו-3) פיצוי בסך 1,500 ₪ לכל מתלונן). סך הכל ישלם הנאשם פיצוי בסך 4,500 ₪, אשר יופקד בקופת בית המשפט בתוך 120 יום מהיום.
- המאשימה תעביר למזכירות בית המשפט טופס 6א לפי סעיף 31ב לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד - 1974 בתוך 7 ימים מהיום.
- ניתן צו למוצגים לשיקול דעת קצין משטרה ו/או התביעה.
- זכות ערעור לבית המשפט העליון, תוך 45 ימים מהיום.
- ניתן והודע היום ד' חשון תשפ"ה, 5/11/2024 במעמד הצדדים.